

Brusel 11. července 2024
(OR. en)

12162/24

Interinstitucionální spis:
2024/0155(NLE)

COPEN 349
EUROJUST 47
JAI 1195
RELEX 982

NÁVRH

Odesílatel:	Martine DEPREZOVÁ, ředitelka, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	10. července 2024
Příjemce:	Thérèse BLANCHETOVÁ, generální tajemnice Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2024) 281 final
Předmět:	Návrh ROZHODNUTÍ RADY o uzavření Dohody mezi Evropskou unií a Libanonskou republikou o spolupráci mezi Agenturou Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) a orgány Libanonské republiky příslušnými pro justiční spolupráci v trestních věcech

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2024) 281 final.

Příloha: COM(2024) 281 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 10.7.2024
COM(2024) 281 final

2024/0155 (NLE)

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

**o uzavření Dohody mezi Evropskou unií a Libanonskou republikou o spolupráci mezi
Agenturou Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) a orgány
Libanonské republiky příslušnými pro justiční spolupráci v trestních věcech**

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

Tento návrh se týká uzavření Dohody mezi Evropskou unií a Libanonskou republikou o spolupráci mezi Agenturou Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) a orgány Libanonské republiky příslušnými pro justiční spolupráci v trestních věcech (dále jen „dohoda“).

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Agentura Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) koordinuje vyšetřování a stíhání závažné přeshraniční trestné činnosti v Evropě i mimo ni. Jakožto centrum Evropské unie (EU) pro justiční spolupráci v trestních věcech podporuje Eurojust vnitrostátní orgány pověřené vyšetřováním a stíháním.

V globalizovaném světě nekončí potřeba spolupráce mezi justičními orgány zapojenými do vyšetřování a stíhání závažných trestných činů na hranicích Unie. Vzhledem k nárůstu přeshraniční trestné činnosti je zásadní získávat informace i mimo vlastní jurisdikci. Eurojust by proto měl mít možnost úzce spolupracovat a vyměňovat si osobní údaje s justičními orgány vybraných třetích zemí v rozsahu nezbytném pro plnění svých úkolů v rámci požadavků stanovených v nařízení (EU) 2018/1727¹ (dále jen „nařízení o Eurojustu“). Zároveň je důležité zajistit, aby pro ochranu osobních údajů byly zavedeny přiměřené záruky týkající se ochrany soukromí a základních práv a svobod fyzických osob.

Eurojust si může vyměňovat operativní osobní údaje se třetími zeměmi, pokud je splněn jeden z požadavků stanovených v čl. 56 odst. 2 písm. a) až c) nařízení o Eurojustu:

- Komise podle článku 57 rozhodla, že daná třetí země nebo mezinárodní organizace zajišťuje odpovídající úroveň ochrany, nebo v případě, že takové rozhodnutí o odpovídající ochraně neexistuje, byly poskytnuty nebo existují vhodné záruky podle čl. 58 odst. 1, nebo v případě, že neexistuje rozhodnutí o odpovídající ochraně ani vhodné záruky, uplatní se výjimka pro specifické situace podle čl. 59 odst. 1,
- mezi Eurojustem a danou třetí zemí nebo mezinárodní organizací byla před 12. prosincem 2019 uzavřena dohoda o spolupráci umožňující výměnu operativních osobních údajů v souladu s článkem 26a rozhodnutí 2002/187/SVV², nebo
- byla uzavřena mezinárodní dohoda mezi Unií a danou třetí zemí nebo mezinárodní organizací podle článku 218 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), která poskytuje přiměřené záruky týkající se ochrany soukromí a základních práv a svobod fyzických osob.

V současné době má Eurojust uzavřeny dohody o spolupráci založené na článku 26a rozhodnutí 2002/187/SVV, které umožňují výměnu osobních údajů, s Černou Horou, Ukrajinou, Moldavskem, Lichtenštejnskem, Švýcarskem, Severní Makedonií, USA, Islandem, Norskem, Gruzii, Albánií a Srbskem. Podle čl. 80 odst. 5 nařízení o Eurojustu zůstávají tyto dohody o spolupráci nadále platné.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1727 ze dne 14. listopadu 2018 o Agentuře Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) a o nahrazení a zrušení rozhodnutí Rady 2002/187/SVV (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 138).

² Úř. věst. L 63, 6.3.2002, s. 1.

Od data použitelnosti nařízení o Eurojustu, tj. od dne 12. prosince 2019, a v souladu se Smlouvami odpovídá Komise, jménem Unie, za sjednávání mezinárodních dohod se třetími zeměmi o spolupráci a výměně osobních údajů s Eurojustem. Eurojust může, je-li to nezbytné pro plnění jeho úkolů, v souladu s kapitolou V nařízení o Eurojustu navázat a udržovat spolupráci s vnějšími partnery na základě pracovních ujednání. Ta nicméně sama o sobě nemohou být právním základem pro výměnu osobních údajů.

Aby byla posílena justiční spolupráce mezi Eurojustem a vybranými třetími zeměmi, přijala Komise doporučení pro rozhodnutí Rady o zmocnění k zahájení jednání o dohodách mezi Evropskou unií a Alžírskem, Arménií, Bosnou a Hercegovinou, Egyptem, Izraelem, Jordánskem, Libanonem, Marokem, Tuniskem a Tureckem o spolupráci mezi Agenturou Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) a příslušnými orgány těchto třetích států pro justiční spolupráci v trestních věcech³.

Rada udělila toto zmocnění dne 1. března 2021 a přijala soubor směrnic pro jednání a jmenovala zvláštní výbor, který bude Radě v tomto úkolu nápomocen⁴.

Jednání s Libanonem byla zahájena v prosinci 2022. Po druhém a posledním kole jednání, které se konalo v červenci 2023, dosáhli vyjednávači dne 11. října 2023 předběžné dohody. Hlavní vyjednávači parafovali návrh znění dohody dne [xx.xx.xxxx].

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Dohoda byla sjednána s přihlédnutím ke komplexním směrnicím pro jednání, které Rada spolu se zmocněním k jednání přijala dne 1. března 2021. Tato dohoda je rovněž v souladu se stávající politikou Unie v oblasti justiční spolupráce.

V posledních letech bylo dosaženo pokroku při zlepšování výměny informací a spolupráce mezi členskými státy a mezi agenturami Unie a třetími zeměmi. Nařízení (EU) 2023/2131, kterým se mění nařízení (EU) 2018/1727 a rozhodnutí Rady 2005/671/SVV, pokud jde o elektronickou výměnu informací v případech terorismu⁵, posiluje rámec spolupráce se třetími zeměmi na straně Eurojustu tím, že poskytuje pevný právní základ pro vyslání styčného státního zástupce ze třetí země do Eurojustu a spolupráci s Eurojustem.

Také nařízení (EU) 2022/838, kterým se mění nařízení (EU) 2018/1727, pokud jde o shromažďování, uchovávání a analýzu důkazů souvisejících s genocidou, zločiny proti lidskosti a válečnými zločiny v Eurojustu⁶, má silnou vazbu na třetí země. Oba legislativní

³ Doporučení pro rozhodnutí Rady o zmocnění k zahájení jednání o dohodách mezi Evropskou unií a Alžírskem, Arménií, Bosnou a Hercegovinou, Egyptem, Izraelem, Jordánskem, Libanonem, Marokem, Tuniskem a Tureckem o spolupráci mezi Agenturou Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) a příslušnými orgány těchto třetích států pro justiční spolupráci v trestních věcech, 19. listopadu 2020 (COM(2020) 743 final).

⁴ Rozhodnutí Rady o zmocnění k zahájení jednání o dohodách mezi Evropskou unií a Alžírskem, Argentinou, Arménií, Bosnou a Hercegovinou, Brazílií, Egyptem, Izraelem, Jordánskem, Kolumbií, Libanonem, Marokem, Tuniskem a Tureckem o spolupráci mezi Agenturou Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) a příslušnými orgány těchto třetích států pro justiční spolupráci v trestních věcech, viz 6153/21 + ADD 1, rozhodnutí Rady přijaté písemným postupem dne 1. března 2021 (CM 1990/21).

⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/2131 ze dne 4. října 2023, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1727 a rozhodnutí Rady 2005/671/SVV, pokud jde o elektronickou výměnu informací v případech terorismu.

⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/838 ze dne 30. května 2022, kterým se mění nařízení (EU) 2018/1727, pokud jde o uchovávání, analýzu a ukládání důkazů souvisejících s genocidou, zločiny proti lidskosti, válečnými zločiny a souvisejícími trestnými činy v Eurojustu.

akty zdůrazňují význam úzké spolupráce se třetími zeměmi při vyšetřování a stíhání závažných trestných činů.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Návrh je rovněž v souladu s ostatními politikami Unie.

Justiční spolupráce v trestních věcech je jedním z opatření stanovených v prvním akčním plánu EU–Libanon⁷, který podporuje provádění Evropsko–středomořské dohody zakládající přidružení mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Libanonskou republikou na straně druhé, která vstoupila v platnost dne 1. dubna 2006. Zvláštní pozornost byla věnována justiční spolupráci v souvislosti s bojem proti terorismu a organizované trestné činnosti. Jedním z plánovaných opatření byl rozvoj justiční spolupráce v trestních věcech mezi soudy Libanonu a soudy členských států EU.

V prioritách partnerství EU–Libanon přijatých na zasedání Rady přidružení EU–Libanon dne 11. listopadu 2016⁸ se obě strany dohodly, že pro stabilitu Libanonu je nezbytný pokrok v oblasti řádné správy věcí veřejných a právního státu. EU se zavázala ke spolupráci s Libanonem při prosazování sdílených hodnot demokracie a právního státu a provádění reforem systému soudnictví, jakož i při boji proti korupci.

Libanon je příjemcem několika projektů financovaných EU v oblasti reformy soudnictví a posílení právního státu, a to i v oblasti trestního soudnictví.

Společné sdělení ze dne 9. února 2021 o obnoveném partnerství se zeměmi jižního sousedství nazvané *Nová agenda pro Středomoří*⁹ zahrnuje plán posílené justiční spolupráce mezi EU a partnerskými zeměmi jižního sousedství za pomoci Eurojustu, mimo jiné vyjednáváním smluv o spolupráci mezi EU a partnerskými zeměmi jižního sousedství. Uznává, že hlavní bezpečnostní hrozby, jako je terorismus, hybridní hrozby, kybernetická kriminalita a organizovaná trestná činnost, které tento region destabilizují, lze řešit pouze společným úsilím.

Na nutnost zlepšit účinnost a účelnost prosazování práva a justiční spolupráce v EU, jakož i rozšířit spolupráci s třetími zeměmi poukazují některé strategické dokumenty Komise, např. Strategie bezpečnostní unie¹⁰, Protiteroristická agenda EU¹¹ a Strategie EU pro boj proti organizované trestné činnosti¹².

⁷ Návrh rozhodnutí Rady týkající se postoje, který má Evropské společenství a jeho členské státy v rámci Rady přidružení zřízené Evropsko–středomořskou dohodou zakládající přidružení mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Libanonskou republikou na straně druhé přijmout ohledně přijetí doporučení o provádění akčního plánu EU–Libanon (KOM(2006) 365 v konečném znění).

⁸ Rozhodnutí Rady přidružení EU–Libanon č. 1/2016 o prioritách partnerství EU–Libanon.

⁹ Společné sdělení: Obnovené partnerství se zeměmi jižního sousedství – Nová agenda pro Středomoří (JOIN(2021) 2 final). eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:52021JC0002&qid=1718394456191

¹⁰ COM(2020) 605 final ze dne 24. července 2020.

¹¹ COM(2020) 795 final ze dne 9. prosince 2020.

¹² COM(2021) 170 final ze dne 14. dubna 2021.

V souladu s těmito strategickými dokumenty byla rovněž posílena mezinárodní spolupráce v oblasti prosazování práva. Na základě zmocnění Rady¹³ vyjednala Komise dohodu s Novým Zélandem o výměně osobních údajů s Agenturou Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol).

Zároveň je zásadní, aby justiční spolupráce se třetími státy byla plně v souladu se základními právy zakotvenými ve Smlouvách EU a v Listině základních práv Evropské unie.

Jeden obzvláště důležitý soubor záruk, zejména těch, které jsou obsaženy v kapitole II dohody, se týká ochrany osobních údajů, která je v EU základním právem. V souladu s čl. 56 odst. 2 písm. c) nařízení o Eurojustu může Eurojust předávat osobní údaje orgánu třetí země na základě mezinárodní dohody uzavřené mezi Unií a danou třetí zemí podle článku 218 Smlouvy o fungování EU, která poskytuje přiměřené záruky týkající se ochrany soukromí a základních práv a svobod fyzických osob.

Tato ochranná opatření jsou stanovena v kapitole II dohody, včetně ustanovení o řadě zásad a povinností, jež musí strany v souvislosti s ochranou údajů dodržovat (článek 10 a násl.), a dále ustanovení o vymahatelných individuálních právech (článek 14 a násl.), nezávislém dohledu (článek 21) a účinné správní a soudní nápravě v případech porušení práv a záruk uznaných v dohodě, jež vyplynou ze zpracování osobních údajů (článek 22).

Je nutné dosáhnout rovnováhy mezi posílením bezpečnosti a ochranou lidských práv, včetně ochrany osobních údajů a soukromí. Komise zajistila, aby dohoda poskytovala právní základ pro výměnu osobních údajů pro účely justiční spolupráce v trestních věcech a zároveň přiměřené záruky týkající se ochrany soukromí a základních práv a svobod fyzických osob.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

V čl. 218 odst. 6 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) se stanoví rozhodnutí *o uzavření dohody*. Jelikož se návrh týká oblastí, na které se vztahuje řádný legislativní postup, je vyžadován souhlas Evropského parlamentu, a proto je procesněprávním základem čl. 218 odst. 6 písm. a) bod v) Smlouvy o fungování EU.

Hmotněprávní základ závisí především na cíli a obsahu zamýšleného aktu. Sleduje-li zamýšlený akt dvojí účel nebo má-li dvě složky a lze-li jeden z těchto účelů nebo jednu z těchto složek identifikovat jako hlavní, zatímco druhý účel či druhá složka je pouze vedlejší, musí být právní akt založen na jediném hmotněprávním základu, a sice na tom, který si žádá hlavní nebo převažující účel nebo složka. Návrh má dvojí hlavní účel a složky, a to spolupráci mezi Eurojustem a Libanonem v trestních věcech, jakož i zavedení přiměřených záruk týkajících se ochrany soukromí a základních práv a svobod fyzických osob pro tuto spolupráci. Hmotněprávním základem tedy musí být čl. 16 odst. 2 a článek 85 Smlouvy o fungování EU.

Základem pro tento návrh je proto čl. 16 odst. 2 a článek 85 ve spojení s čl. 218 odst. 6 písm. a) bodem v) Smlouvy o fungování EU.

¹³ Rozhodnutí Rady 7047/20 ze dne 23. dubna 2020 a dokument Rady CM 2178/20 ze dne 13. května 2020.

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Nařízení o Eurojustu stanoví zvláštní pravidla pro předávání osobních údajů Eurojustem mimo EU. V čl. 56 odst. 2 uvedeného nařízení jsou uvedeny situace, kdy může Eurojust zákonným způsobem předávat osobní údaje justičním orgánům třetích zemí. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že pro strukturální předávání osobních údajů Eurojustem Libanonu se vyžaduje uzavření závazné mezinárodní dohody mezi EU a Libanem, která poskytuje přiměřené záruky týkající se ochrany soukromí a dalších základních práv a svobod fyzických osob. V souladu s čl. 3 odst. 2 Smlouvy o fungování EU tedy dohoda spadá do výlučné vnější pravomoci Unie. Tento návrh proto nepodléhá kontrole subsidiarity.

- **Proporcionalita**

Pokud jde o tento návrh, lze cílů Unie uvedených výše dosáhnout pouze uzavřením závazné mezinárodní dohody, která stanoví nezbytná pravidla spolupráce a zajistí náležitou ochranu základních práv. Ustanovení dohody jsou omezena na to, co je nezbytné k dosažení jejích hlavních cílů. Jednostranná opatření členských států vůči Libanonu nepředstavují alternativu, neboť Eurojust má jedinečnou úlohu. Jednostranná opatření by rovněž neposkytla dostatečný základ pro justiční spolupráci mezi Eurojustem a třetími zeměmi a nezajišťovala by nezbytnou ochranu základních práv.

- **Volba nástroje**

V souladu s článkem 56 nařízení o Eurojustu se v případě, že neexistuje zjištění o odpovídající ochraně, může Eurojust podílet na strukturálním předávání operativních osobních údajů do třetí země pouze na základě mezinárodní dohody podle článku 218 Smlouvy o fungování EU, která poskytuje přiměřené záruky týkající se ochrany soukromí a základních práv a svobod fyzických osob (čl. 56 odst. 2 písm. c)). V souladu s čl. 218 odst. 6 Smlouvy o fungování EU je podpis takové dohody schválen rozhodnutím Rady.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

Nevztahuje se na tento návrh.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Nevztahuje se na tento návrh.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Komise v průběhu jednání nevyužila externích odborných konzultací.

- **Posouzení dopadů**

Nevztahuje se na tento návrh.

- **Účelnost právních předpisů a zjednodušení**

Nevztahuje se na tento návrh.

- **Základní práva**

Výměna osobních údajů a jejich zpracování orgány třetí země představují zásah do základních práv na soukromí a ochranu údajů. Dohoda však zajišťuje nezbytnost a přiměřenost

jakéhokoli takového zásahu tím, že zaručuje uplatňování přiměřených záruk týkajících se ochrany údajů na předávané osobní údaje v souladu s právem Unie.

Kapitola II obsahuje ustanovení o ochraně osobních údajů. Na tomto základě stanoví články 10 až 20 základní zásady ochrany údajů, včetně účelového omezení, kvality údajů a pravidel vztahujících se na zpracovávání zvláštních kategorií údajů, povinností správců údajů (uchovávání a vedení záznamů, bezpečnost a povinnosti v souvislosti s dalším předáváním údajů), vymahatelných individuálních práv, včetně přístupu, opravy a automatizovaného rozhodování, nezávislého a účinného dohledu, jakož i správní a soudní ochrany.

Záruky se týkají veškerých forem zpracování osobních údajů v rámci spolupráce mezi Eurojustem a Libanonem. Výkon některých individuálních práv může být odložen, omezen nebo odmítnut, je-li to nezbytné a přiměřené, s přihlédnutím k základním právům a zájmům subjektu údajů z důležitých důvodů veřejného zájmu, zejména s cílem zabránit rizikům pro probíhající trestní vyšetřování nebo stíhání. To je v souladu s právem Unie.

Evropská unie i Libanonská republika dále zajistí, aby na záležitosti dotýkající se soukromí jednotlivců dohlížel nezávislý orgán veřejné moci odpovědný za ochranu údajů (dozorový úřad) s cílem chránit základní práva a svobody fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů v rámci dohody.

V souladu s čl. 29 odst. 3 dohody se dohoda nepoužije, dokud si obě strany vzájemně neoznámí splnění závazků obsažených v dohodě, včetně závazků týkajících se ochrany osobních údajů, a dokud dané oznámení není přijato. Dále se v čl. 29 odst. 4 dohody v zájmu dalšího posílení záruk na ochranu osobních údajů stanoví, že strana předání osobních údajů odloží, pokud druhá strana nestanoví právní předpisy a neuplatňuje záruky a povinnosti obsažené v kapitole II dohody (Výměna informací a ochrana údajů).

Vedle čl. 29 odst. 4 dohody je možnost pozastavit předávání osobních údajů stanovena i v čl. 32 odst. 2 dohody v případě systematického nebo závažného porušení podmínek dohody nebo v případě, že takové porušení bezprostředně hrozí. Podobně je v ustanovení čl. 32 odst. 3 stanovena možnost v celém rozsahu nebo částečně pozastavit uplatňování samotné dohody po konzultaci s druhou stranou v případě, že nastalo nebo hrozí závažné porušení nebo neplnění jejích podmínek. Kombinovaná ustanovení článků 29 a 32 zajišťují, že se předávání osobních údajů nezahájí, dokud nejsou účinně zajištěny všechny nezbytné záruky, a pokud nezbytné podmínky přestanou být plněny, může se toto předávání rychle odložit nebo pozastavit.

Dohoda dále zaručuje, že výměna osobních údajů mezi Eurojustem a Libanonskou republikou bude probíhat v souladu jak se zásadou nediskriminace, tak s čl. 52 odst. 1 Listiny, jež zajišťují, aby zásahy do základních práv zaručených Listinou byly omezeny na to, co je nezbytně nutné, aby se podařilo splnit sledované cíle obecného zájmu, a to v souladu se zásadou proporcionality.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Dohoda nemá žádné důsledky pro rozpočet Unie.

5. OSTATNÍ PRVKY

• Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv

Prováděcí plán není zapotřebí, neboť dohoda vstoupí v platnost prvním dnem druhého měsíce následujícího po měsíci, v němž si Evropská unie a Libanonská republika vzájemně oznámí, že dokončily příslušné postupy.

Pokud jde o monitorování, Evropská unie a Libanonská republika společně přezkoumají provádění dohody jeden rok od začátku její použitelnosti a poté pravidelně a dodatečně na žádost jedné ze stran a po společném rozhodnutí. Strany dále provedou společné hodnocení dohody čtyři roky od začátku její použitelnosti.

• Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu

Článek 1 vymezuje cíle dohody.

Článek 2 vymezuje oblast působnosti.

Článek 3 obsahuje definice důležitých pojmů používaných v dohodě.

Článek 4 stanoví povinnost Libanonu určit alespoň jedno kontaktní místo v rámci svých příslušných vnitrostátních orgánů, které nemůže být totožné se styčným státním zástupcem. Kontaktní místo je určeno i pro otázky terorismu.

Článek 5 se týká vyslání styčného státního zástupce do Eurojustu.

Článek 6 stanoví podmínky pro účast zástupců Libanonu na operativních a strategických schůzích Eurojustu.

Článek 7 stanoví, že Eurojust může být Libanonu nápomocen při zřizování společných vyšetřovacích týmů a může být požádán o poskytnutí finanční nebo technické pomoci.

Článek 8 stanoví pro Eurojust možnost vyslat styčného soudce nebo státního zástupce do Libanonu.

Článek 9 stanoví účely zpracování údajů podle dohody.

Článek 10 uvádí obecné zásady ochrany údajů použitelné podle dohody.

Článek 11 poskytuje dodatečné záruky pro zpracování zvláštních kategorií osobních údajů a různých kategorií subjektů údajů.

Článek 12 omezuje plně automatizované rozhodování za použití osobních údajů předávaných podle dohody.

Článek 13 omezuje další předávání obdržených osobních údajů.

Článek 14 stanoví právo na přístup, včetně získání potvrzení, zda jsou osobní údaje týkající se subjektu údajů zpracovávány podle dohody, jakož i základní informace o zpracování.

Článek 15 stanoví za určitých podmínek právo na opravu, výmaz a omezení zpracování.

Článek 16 pojednává o oznamování případů porušení zabezpečení osobních údajů předávaných podle dohody a zajišťuje, aby příslušné orgány o takovém porušení neprodleně informovaly své protějšky i dozorový úřad a přijaly opatření ke zmírnění možných nepříznivých dopadů.

Článek 17 se věnuje sdělování případů porušení zabezpečení osobních údajů subjektu údajů, které by mohlo mít závažný dopad na jeho práva a svobody.

Článek 18 obsahuje pravidla, pokud jde o uchovávání, přezkum, opravu a výmaz osobních údajů.

Článek 19 požaduje vedení protokolů o shromažďování, úpravě, zveřejnění včetně dalšího předávání, kombinaci a výmazu osobních údajů a o přístupu k těmto údajům.

Článek 20 obsahuje povinnosti týkající se zabezpečení údajů a zajišťuje uplatňování technických a organizačních opatření na ochranu osobních údajů vyměňovaných v rámci této dohody.

Článek 21 požaduje účinný dohled a vymáhání dodržování záruk stanovených v dohodě, aby bylo zajištěno, že bude existovat nezávislý orgán veřejné moci odpovědný za ochranu údajů (dozorový úřad), který bude dohlížet na záležitosti dotýkající se soukromí jednotlivců, včetně vnitrostátních předpisů, které mají v rámci této dohody význam pro ochranu základních práv a svobod fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů.

V článku 22 je stanovena správní a soudní náprava s cílem zajistit, aby měly subjekty údajů právo na účinnou správní a soudní nápravu v případech porušení práv a záruk uznaných dohodou, jež vyplývají ze zpracování jejich osobních údajů.

V článku 23 se stanoví, že výměna a ochrana utajovaných a citlivých neutajovaných informací EU se řídí pracovním ujednáním o důvěrnosti uzavřeným mezi Eurojustem a příslušnými orgány Libanonu.

Článek 24 se týká odpovědnosti příslušných orgánů. Příslušné orgány například odpovídají za jakoukoli škodu způsobenou fyzické osobě v důsledku právních nebo věcných chyb ve vyměňovaných informacích.

Článek 25 stanoví, že v zásadě si každá strana hradí vlastní výdaje plynoucí z provádění této dohody.

Článek 26 stanoví uzavření pracovního ujednání mezi Eurojustem a příslušnými orgány Libanonu.

Článek 27 vymezuje vztah k jiným mezinárodním nástrojům a zajišťuje, že dohodou nebudou dotčena nebo ovlivněna právní ustanovení týkající se výměny informací stanovená v jakékoli jiné smlouvě, dohodě či ujednání mezi Libanonem a některým z členských států Evropské unie.

Článek 28 stanoví oznámení o provádění dohody.

Článek 29 stanoví vstup dohody v platnost a její použitelnost.

Článek 30 stanoví změny dohody.

Článek 31 stanoví přezkum a hodnocení dohody.

Článek 32 se týká řešení sporů a doložky o pozastavení.

Článek 33 obsahuje ustanovení o vypovězení dohody.

Článek 34 stanoví způsob, jakým se provádějí oznámení v souladu s touto dohodou.

Článek 35 odkazuje na závazná znění.

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY**o uzavření Dohody mezi Evropskou unií a Libanonskou republikou o spolupráci mezi Agenturou Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) a orgány Libanonské republiky příslušnými pro justiční spolupráci v trestních věcech**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 16 odst. 2, článek 85 ve spojení s čl. 218 odst. 6 druhým pododstavcem písm. a) bodem v) a čl. 218 odst. 7 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na souhlas Evropského parlamentu,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Články 47 a 52 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1727¹ stanoví, že Eurojust může navázat a udržovat spolupráci s orgány třetích zemí na základě strategie spolupráce.
- (2) Článek 56 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1727 rovněž stanoví, že Eurojust může předat osobní údaje orgánu třetí země mimo jiné na základě mezinárodní dohody uzavřené mezi Unií a danou třetí zemí podle článku 218 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), která poskytuje přiměřené záruky týkající se ochrany soukromí a základních práv a svobod fyzických osob.
- (3) V souladu s rozhodnutím Rady (EU) [XXXX]² byla dne [XX.XX.XXXX] podepsána Dohoda mezi Evropskou unií a Libanonskou republikou o spolupráci mezi Agenturou Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) a orgány Libanonské republiky příslušnými pro justiční spolupráci v trestních věcech (dále jen „dohoda“) s výhradou jejího uzavření k pozdějšímu datu.
- (4) Dohoda umožňuje předávání osobních údajů mezi Eurojustem a příslušnými orgány Libanonu s cílem bojovat proti závažné trestné činnosti a terorismu a chránit bezpečnost Unie a jejích občanů.
- (5) Dohoda zajišťuje plné respektování Listiny základních práv Evropské unie³, zejména práva na respektování soukromého a rodinného života uznaného v článku 7, práva na

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1727 ze dne 14. listopadu 2018 o Agentuře Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) a o nahrazení a zrušení rozhodnutí Rady 2002/187/SVV (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 138).

² Rozhodnutí Rady (EU) [XXXX] ze dne XX.XX.XXXX o podpisu Dohody mezi Evropskou unií a Libanonskou republikou o spolupráci mezi Agenturou Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) a orgány Libanonské republiky příslušnými pro justiční spolupráci v trestních věcech jménem Unie (XXXX).

³ Úř. věst. C 326, 26.10.2012, s. 391.

ochranu osobních údajů uznaného v článku 8 a práva na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces uznaného v článku 47 Listiny. Dohoda obsahuje zejména přiměřené záruky týkající se ochrany osobních údajů předávaných Eurojustem podle dohody.

- (6) Podle čl. 218 odst. 7 Smlouvy o fungování EU je vhodné, aby Rada zmocnila Komisi, aby jménem Unie schválila změny příloh I, II a III dohody, zmocnila Komisi k dohodě o způsobech dalšího využívání a uchovávání informací, které si strany podle dohody již sdělily, a aby zmocnila Komisi k aktualizaci informací o adresátech oznámení.
- (7) Irsko je vázáno nařízením (EU) 2018/1727, a tudíž se účastní přijímání tohoto rozhodnutí.
- (8) V souladu s články 1 a 2 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné.
- (9) Evropský inspektor ochrany údajů vydal své stanovisko [xxx] dne [xx.xx.xxxx].
- (10) Dohoda by měla být schválena jménem Unie,
- (11) V souladu se Smlouvami je na Komisi, aby učinila jménem Unie oznámení podle čl. 29 odst. 2 dohody vyjadřující souhlas Unie s tím, aby byla dohodou vázána.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Dohoda mezi Evropskou unií a Libanonskou republikou o spolupráci mezi Agenturou Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) a orgány Libanonské republiky příslušnými pro justiční spolupráci v trestních věcech (dále jen „dohoda“) se schvaluje jménem Unie.

Znění dohody je přiloženo k tomuto rozhodnutí.

Článek 2

1. Pro účely čl. 30 odst. 2 dohody schválí postoj, který má být zaujat jménem Unie ke změnám příloh I, II a III dohody, Komise po konzultaci s Radou.
2. Pro účely čl. 33 odst. 3 dohody je Komise zmocněna dohodnout se na způsobech dalšího využívání a uchovávání informací, které si strany podle dohody již sdělily.
3. Pro účely čl. 34 odst. 2 dohody je Komise zmocněna aktualizovat informace o adresátech oznámení po konzultaci s Radou.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne

*Za Radu
předsedkyně/předsedkyně*